

Pirštinė

Pagal Jan Brett'o atpasakotą ukrainiečių liaudies pasaką

Nikki buvo mažas berniukas ir gyveno su savo senele. Labiau už viską pasaulyje jis norėjo poros baltų vilnonių pirštinių.

- Baba, - prašė jis, - numegzk man baltas pirštines.
- Ne, - atsakydavo senelė. – Jei aš numegsiu tau baltas pirštines, tu pamesi jas sniege.
- Prašau, baba, - sakė jis. – Aš pažadu jas saugoti.

Taigi, senelė nusileido. Ji numezgė Nikki gražių baltų pirštinių porą.

- Na štai, kai tu grįši pažaidęs lauke, aš patikrinsiu du dalykus, - pasakė senelė. – Pirmiausia, aš pažiūrėsiu ar tau nieko neatsitiko. Paskui aš patikrinsiu, ar tu turi abi pirštines.

Taigi, Nikki išėjo pažaišti. Jis bandė įlipti į medį, bet naujosios baltos pirštinės neleido gerai įsikibti. Jis jas nusimovė ir užsikišo už diržo.

Ir žinoma, viena pirštinė nukrito į sniegą.

Atėjo kurmis.

- Čia, rodos, šilta, jauki vietelė pailsėti, - pagalvojo kurmis. Jis įlindo vidun.

Tuoju atėjo kiškis.

- Pasislink, - pasakė jis kurmiui ir įlindo vidun.

Paskui atėjo ežys.

- Pasislinkite, - pasakė jis. Kurmis ir kiškis pamatė jo aštirus dyglius ir nutarė nesiginčyti, taigi jis įlindo vidun.

Kai tiktai ežys įlindo į pirštinę, atskrido pelėda ir pamatė jaukią pirštinę. Pelėda nusileido.

- Pasislinkite, - pasakė ji. Kurmis, kiškis ir ežys ėmė murmėti, bet, pamatę jos nagus, nutarė nesiginčyti. Taigi, įlindo ir ji.

Paskui prie pirštinės atėjo barsukas. Jis norėjo užėiti vidun. Kurmis, kiškis, ežys ir pelėda buvo nepatenkinti. Pirštinėje nebebuvo vietos, bet kai jie pamatė jo nagus, nebesiginčijo. Taigi, įlindo ir jis.

Pradėjo snigti, bet gyvūnams pirštinėje buvo jauku. Prie pirštinės stabtelėjo lapė ir ėmė šniukštinti. Ji įkišo nosį į pirštinę. Kai kurmis, kiškis, ežys, pelėda ir barsukas pamatė jos blizgančias iltis, jie nutarė nesiginčyti. Taigi, įsileido ir ją.

Prie pirštinės atkrypavo didžiulė meška. Ji nenorėjo likti šaltyje. Gyvūnams pirštinėje buvo baisiai ankšta, bet kas gi ginčysis su meška? Taigi, įlindo ir ji. Pirštinė išsipūtė taip, kad net traškėjo, bet senelės mežginys buvo tvirtas.

Atėjo pelytė, ne didesnė už gilę. Ji įsispraudė į vienintelį laisvą kamputį, tiesiai ant meškos nosies galiuko.

Galite įsivaizduoti, kaip jautėsi meška, kai ant jos nosies galiuko atsitūpė pelytė! Jos ūsai kuteno, ir meška nusičiaudėjo!

AP-ČYYYY!

Ji nusičiaudėjo taip smarkiai, kad pirštinė šovė aukštyn, o gyvūnai išlakstė į visas puses.

Tuo metu Nikki kaip tikėjo namo ir pamatė danguje kažką balta. Tai buvo jo pamesta pirštinė!

Kai jis parėjo namo, baba pažiūrėjo, ar jam nieko neatsitiko. Paskui ji patikrino, ar jis tebeturi abi pirštines.